

Karolina Lizer, Bohaterowie Remarque'a (feat. Bo

Kiedy kłopotów, zmartwień i trosk
zwykła przebierze się miarka,
przychodzą dzielić ze mną swój los
bohaterowie Remarque'a.
Szlifuje z nimi paryski bruk
w jakiś poranek ponury,
na tryumfalny świetlisty łuk
zamieniam pałac kultury

I czy nie czynię, na ich rachunek
ważne odkrycia.
Calvados to coś więcej niż trunek,
to sposób bycia.
Za oknem Paryż i brzeg Sekwany
z mgiełką poranną,
i przez króciutką chwilę kochany
jestem Joanną.

Za oknem Paryż i okupacja,
ciągła niepewność, losu koleje
Za oknem wojna i desperacja,
a w moim sercu tyle nadziei,
i jeszcze śpiewka twa nieustanna
znad papierosa co się dopala.

"Miłość się kiedyś skończy, Joanno.
Niech tej miłości przyjaźń nie skala".

Niestety trochę przesadził pan,
Panie autorze kochany.
Być może na Zachodzie bez zmian.
U nas ostatnio są zmiany:
Znikli mężczyźni, co mieli gest,
Znikły kobiety kobiece.
Dzisiaj przeciętność zaletą jest,
A reszta - w bibliotece...

Tam się na pański czyni rachunek
ważne odkrycia,
Calvados to coś więcej niż trunek,
to sposób bycia.
za oknem Paryż i brzeg Sekwany
z mgiełką poranną,
i przez króciutką chwilę kochany,
jestem Joanną!

Z trudem od tego wdzięku i szyku,
Pysznych bon-motów i wartkiej akcji
Wracam do książek nieudaczników,
Którzy nie znają sztuki narracji.
Nad awangardą pretensjonalną
Schylona, słyszę, jak szepczesz z dala:
"Miłość się kiedyś skończy, Joanno.
Niech tej miłości przyjaźń nie skala".